

מסכת מעשר שני

פרק ד משנה ו

מְשֵׁה מִנּוּ מַעֲשָׂר בְּסֶלֶע, וְלֹא הָסַפֵּיק לְפָדוֹתָו עַד שְׁעִמָּד
בְּשִׁתִּים, נוֹתֵן לוֹ סֶלֶע, וּמְשֻׁתֶּכֶר בְּסֶלֶע, וּמַעֲשָׂר שְׁנִי שְׁלֹו.
מְשֵׁה מִנּוּ מַעֲשָׂר בְּשִׁתִּים, וְלֹא הָסַפֵּיק לְפָדוֹתָו עַד שְׁעִמָּד
בְּסֶלֶע, נוֹתֵן לוֹ סֶלֶע מְחַלֵּין וּסֶלֶע נְשָׁלָם מַעֲשָׂר שְׁנִי שְׁלֹו. אִם הָיָה
עִם הָאָרֶץ, נוֹתֵן לוֹ מְדֻמָּאי: